

YMPÄRISTÖ JA VARUSTEET

Onnettomuustarina: jalankulku

Teko tunnille

Tavoite

Onnettomuustarinoiden käsittelyn tavoitteena on ymmärtää, miksi onnettomuus tapahtui, miten se olisi voitu estää ja onko samanlainen onnettomuus itselle mahdollinen. Pyrkimyksenä on saada oppilaat pohtimaan omaa liikennekäyttäytymistään. Jotta tarinasta voisi oppia jotain, on tarpeen liittää tarinan kulku jotenkin omaan elämään. Mitä minussa tai toiminnassani on samanlaista/erilaista tarinan henkilöön verrattuna? Voisiko tällainen onnettomuus sattua minulle? Miksi tai miksi ei? Onko liikkumisympäristössäni vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus?

Käsittely

Opettaja lukee Jonnen tarinan sivulta 2. Lukemisen jälkeen käydään onnettomuustilanne yhdessä läpi. Piirroksen avulla voidaan selventää tapahtunutta, jotta kaikilla on yhteneväinen käsitys tapahtumien kulusta.

Oppilaat jaetaan pieniin ryhmiin, joissa keskustellaan seuraavista kysymyksistä yksi kerrallaan.

Ryhmät voivat kirjata vastauksensa tehtävän toiselle sivulle tai väripapereille (vastaus 1 = punainen, vastaus 2 = keltainen, vastaus 3 = vihreä), jotka kootaan seinälle.

Koonti

Vastaukset puretaan joko kysymys kerrallaan tai kaikki yhdellä kertaa. Niistä keskustellaan yhdessä.

Lopuksi on tärkeää miettiä, onko koulun lähiympäristössä tai koulumatkoilla vastaavanlaisia risteyksiä tai paikkoja, joissa voisi tapahtua samanlainen onnettomuus. Pohtikaa, miten niissä tulisi toimia.

Jonnen tarina

Eräänä pimentyvänä iltapäivänä 13-vuotiaat kaverukset Jonne ja Niko jäivät pois koulukyydistä. Heitä kyydittänyt taksi jäi pysäkillä vielä purkamaan tavaroita tavaratilasta.

Pojat kävelivät ensin noin 20 metriä tien oikeaa reunaa. Vastaan tuli linja-auto, jonka mentyä ohi pojat lähtivät ylittämään tietä rauhallisesti ja viistoon. Niko kulki edellä, ja Jonne laahusti perässä. Päivä oli ollut pitkä. Sählyottelun tappio harmitti poikia.

Pojat eivät huomanneet taksin takaa lähestyvää henkilöautoa. Sen kuljettaja ei myöskään nähnyt poikia, koska ajoi vielä lyhyillä valoilla kohdattuaan vastaan tulevan linja-auton.

Niko ehti pois alta, mutta henkilöauto törmäsi Jonneen. Hän pauskautui vasten auton etuosaa ja iski päänsä tuulilasiin. Hän lennähti tien pintaa pitkin useita metrejä. Lopulta hän jäi tielle makaamaan tajuttomana. Niko pelästyi pahanpäiväisesti ja huhuili Jonnea vastaan. Niko hätäntyi, kun Jonne ei vastannut hänelle. Peiloissaan hän hälytti ambulanssin paikalle. Jonne sai erittäin vakavia kallovammoja, joista toipuminen on vaatinut useita leikkauksia. Lääkärin mukaan Jonne selvisi täpärästi. Toipuminen on vienyt kuukausia.

Tiellä oli 80 km/h:ssa nopeusrajoitus, ja auto ajoi noin 70 km/h:ssa nopeudella. Auto ei ehtinyt jarruttamaan ennen törmäystä. Sää oli selkeä, mutta syksyinen iltapäivä oli jo lähes pimeä. Pojilla ei ollut heijastimia, eikä tiellä ollut valaistusta.

Vastaa tarinaa koskeviin kysymyksiin.

1. Miksi onnettomuus tapahtui?

2. Voisiko tuollainen tilanne/onnettomuus sattua minulle? Miksi voisi sattua tai miksi ei voisi sattua?

3. Miten onnettomuus olisi voitu estää? Mitkä ratkaisut lievensivät onnettomuuden seurauksia?

Tarina on laadittu Vakuutusyhtiöiden liikenneturvallisuustoimikunnan (VALT) liikenneonnettomuustutkijalautakuntien aineistojen pohjalta opetuskäyttöön.

